

रोम दर्शनाची स्थापना करते - क्रमांक पाच

अॅडव्हेंटिझममधील पुनरावृत्त होणारे भविष्यसूचक वाद उलगडणे: तुझ्या लोकांतील लुटारूंना समजून घेणे

Jeff Pippenger
2024-08-09

मागील लेखात आपण मिलराइट कालखंडापासून आजपर्यंत अॅडव्हेंटिझमच्या इतिहासात उद्भवलेल्या वादाच्या सहा भविष्यवाणीपर रेषा ओळखल्या. माझा दावा असा आहे की दानियेल अध्याय अकरातील चौदाव्या वचनातील “तुझ्या लोकांतील दरोडेखोरां” विषयीचा पहिला आणि शेवटचा वाद भविष्यवाणीच्या दृष्टीने एकसारखाच आहे. मिलराइटांनी “दरोडेखोर” म्हणजे रोम असे समजले, आणि प्रोटेस्टांती “दरोडेखोर” हा अन्तियोकस एपिफेनेस नावाचा एक सीरियन राजा होता, असे शिकवले.

आणि त्या काळात पुष्कळजण दक्षिणेकडील राजाविरुद्ध उठून उभे राहतील; तसेच तुझ्या लोकांतील लुटारू दर्शन स्थापन करण्यासाठी स्वतःला उंचावतील; परंतु ते पडतील. दानियेल ११:१४.

दहाव्या वचनापासून आरंभ होऊन पंधराव्या वचनापर्यंत मिसर व सीरिया यांच्या राज्यांमधील एक युद्ध दर्शविले आहे. या उताऱ्यात मिसर हा दक्षिणेचा राजा आहे, आणि सीरियाचा राजा उत्तरेचा राजा म्हणून दर्शविला आहे. दहावे वचन इतिहासकार ज्याला इ.स.पू. २१९ मधील चौथ्या सीरियन युद्धाची सुरुवात म्हणतात ते ओळखून देते; अकरावे व बारावे वचन इ.स.पू. २१७ मधील राफिया येथील युद्ध व त्यानंतरच्या परिणामांचे प्रतिनिधित्व करतात. त्यानंतर तेराव्या ते पंधराव्या वचनांमध्ये इ.स.पू. २०० मधील पॅनियम येथील युद्ध ओळखून दिले आहे. दहाव्या ते पंधराव्या वचनांमध्ये सीरियाचा राजा म्हणजे सेल्यूसिड साम्राज्याचा अधिपती अँटिओकस मॅग्नस होय.

दहावे वचन त्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करते, जेव्हा अँटिओकस मॅग्नस अनेक वर्षांपूर्वी सेल्यूसिड राज्याकडून हिरावून घेतलेला प्रदेश परत मिळविण्यासाठी युद्धास आरंभ करतो. या वचनात तो इ.स.पू. 219 मध्ये गमावलेला प्रदेश पुन्हा हस्तगत करतो; परंतु तो काही काळासाठी आपली आक्रमणे थांबवतो आणि आपल्या लष्करी शक्तीचे पुनर्गठन करण्याचा प्रयत्न करतो. त्याने गमावलेल्या प्रदेशावर पुन्हा नियंत्रण मिळविले होते, आणि तो इजिप्तच्या सीमेपर्यंत, म्हणजे प्टोलेमी वंशाच्या अधिपत्याखालील दक्षिण राज्याच्या सीमेपर्यंत, पोहोचला होता. इ.स.पू. 219 ते इ.स.पू. 217 या काळात, दक्षिणेचा राजा आणि उत्तरेचा राजा या दोघांनीही समीप येत असलेल्या राफिया येथील युद्धासाठी योजना आखल्या.

राफियाची लढाई इ.स.पू. 217 मध्ये झाली, आणि टॉलेमीच्या अधिपत्याखालील दक्षिणेकडील मिसर राज्याने भविष्यवाणीतील उताऱ्यातील उत्तर दिशेचा राजा, सीरियाचा राजा अँटिओकस मॅग्नस, याच्यावर विजय मिळविला. नंतर तेराव्या ते पंधराव्या वचनांमध्ये, सतराऽ वर्षांनी, म्हणजे इ.स.पू. 200 मध्ये, तेव्हा फिलिप ऑफ मॅसिडॉन याच्याशी संधि केलेल्या अँटिओकस मॅग्नसने पॅनियमच्या लढाईत मिसरशी युद्ध केले. त्या वेळी दक्षिणेकडील मिसर राज्याचा राजा पाच किंवा सहा वर्षांचा बालराजा होता, आणि मिसरच्या त्या बालराजाचा लाभ घेण्याचा मोह अँटिओकस मॅग्नस आणि फिलिप यांना आवरता आला नाही; आणि पॅनियमच्या लढाईत अँटिओकस मॅग्नस विजयी झाला. पॅनियमच्या लढाईचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या त्या तीन वचनांमध्ये चौदावे वचन आहे, ज्यामध्ये भविष्यसूचक कथनात एका नव्या सत्तेचा परिचय करून दिला जातो.

तुझ्या लोकांतील लुटारू हे मिसरच्या दक्षिणेकडील राजापेक्षा, किंवा सेल्यूसिड वंशाच्या उत्तरेकडील राजापेक्षा, किंवा मकिदोनियाचा शासक फिलिप याच्यापेक्षा भिन्न सामर्थ्य आहेत. मिलराइटांनी ओळखले की रोम हे तुझ्या लोकांतील लुटारू आहेत. “लुटारू” असा अनुवाद केलेल्या इब्री मूळ शब्दांपैकी एकाचा अर्थ “तोडणारा” असा होतो. भविष्यवाणीत मूर्तिपूजक रोम त्या सामर्थ्याप्रमाणे दर्शविले आहे जे तुकडे तुकडे करून फोडील.

यानंतर मी रात्रीच्या दृष्टांतांत पाहिले, आणि पाहा, चौथा एक पशू, भयावह व अतिभयंकर, आणि अत्यंत सामर्थ्यशाली; त्याचे मोठे लोखंडी दात होते: तो भक्ष करून तुकडे तुकडे करी, आणि उरलेले आपल्या पायांनी तुडवीत असे: आणि तो त्याच्या आधी असलेल्या सर्व पशूंहून भिन्न होता; आणि त्याला दहा शिंगे होती. दानियेल 7:7.

उरियाह स्मिथ जेव्हा दरोडेखोरांविषयी भाष्य करतो, तेव्हा तो एका इतिहासकाराचे उद्धरण देतो, जो असे निदर्शनास आणतो की दरोडेखोर हे भंग करणाऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करतात.

“आता एक नवीन सत्ता पुढे येते,—‘तुझ्या लोकांतील लुटारू’; प्रत्यक्षार्थाने, बिशप न्यूटन म्हणतात, ‘तुझ्या लोकांचे भंजक.’ टायबरच्या तीरावर, दूरवर, एक राज्य महत्त्वाकांक्षी योजनांनी व गूढ डावांनी स्वतःला पोसत होते. आरंभी लहान व दुर्बल असलेले ते, सामर्थ्य व जोम यांत आश्चर्यकारक वेगाने वाढत गेले; आपले पराक्रम आजमावण्यासाठी व आपल्या युद्धप्रिय भुजेचे बळ तपासण्यासाठी, इथे-तिथे सावधपणे हात पोहोचवीत राहिले; आणि मग, आपल्या सामर्थ्याची जाणीव झाल्यावर, पृथ्वीवरील राष्ट्रांमध्ये त्याने धीटपणे आपले मस्तक उंचावले, आणि अजिंक्य हाताने त्यांच्या व्यवहारांचे सुकाणू हस्तगत केले. यापुढे इतिहासाच्या पानावर रोम हे नाव उभे राहते, दीर्घ युगानुयुगे जगाच्या व्यवहारांवर नियंत्रण ठेवण्यासाठी, आणि काळाच्या अंतापर्यंतही राष्ट्रांमध्ये प्रबळ प्रभाव गाजविण्यासाठी नियत झालेले.”

“रोम बोलले; आणि लवकरच सिरिया व मॅसिडोनिया यांनी त्यांच्या स्वप्नाच्या स्वरूपावर बदल येत असल्याचे अनुभवले. रोमकरांनी मिसरच्या तरुण राजाच्या बाजूने हस्तक्षेप केला, आणि अँटिओकस व फिलिप यांनी आखून ठेवलेल्या विनाशापासून त्याचे रक्षण व्हावे, असा त्यांचा दृढ निश्चय होता. हे इ.स.पू. 200 मध्ये घडले, आणि सिरिया व मिसरच्या व्यवहारांत रोमकरांचा हा पहिल्या महत्त्वपूर्ण हस्तक्षेपांपैकी एक होता.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 257.

त्या वचनांमध्ये मांडलेली भविष्यवाणी इ.स.पू. २१९ पासून इ.स.पू. २०० पर्यंत साधारण वीस वर्षांच्या कालावधीत पूर्ण झाली, परंतु संदेष्टे ज्या दिवसांत जगले त्या दिवसांपेक्षा ते अंतिम दिवसांविषयी अधिक बोलतात.

“प्राचीन संदेष्ट्यांपैकी प्रत्येकाने आपल्या स्वतःच्या काळापेक्षा आमच्या काळासाठी अधिक बोलले, म्हणून त्यांचे संदेष्टेपण आमच्यासाठी प्रभावी आहे. ‘आता या सर्व गोष्टी त्यांना दृष्टांत म्हणून घडल्या; आणि ज्या आमच्यावर युगांचा अंत आला आहे, अशा आमच्या बोधासाठी त्या लिहिल्या गेल्या आहेत.’ 1 करिंथकर 10:11. ‘ते स्वतःसाठी नव्हे, तर आमच्यासाठी त्या गोष्टींची सेवा करीत होते, ज्या आता तुम्हांस त्यांच्याद्वारे कळविल्या गेल्या आहेत, ज्यांनी स्वर्गातून पाठविलेल्या पवित्र आत्म्याने तुम्हांस सुवार्ता सांगितली; ज्या गोष्टींत दूतांनाही डोकावून पाहण्याची इच्छा आहे.’ 1 पेत्र 1:12....”

“या अखेरच्या पिढीसाठी बायबलने आपले खजिने संचित करून एकत्र बांधून ठेवले आहेत. जुन्या कराराच्या इतिहासातील सर्व महान घटना आणि गंभीर व्यवहार हे या अखेरच्या दिवसांत मंडळीमध्ये पुन्हा घडत आले आहेत, आणि घडत आहेत.” Selected Messages, book 3, 338, 339.

जरी आपण विचारात घेत असलेल्या वीस वर्षांच्या कालखंडात दानिएल जगला नाही, तरी सिस्टर व्हाइट यांच्या लेखनांद्वारे प्राप्त प्रेरणा आपल्याला कळविते की दानिएल अकरा मध्ये नोंदविलेल्या इतिहासाचा बराचसा भाग दानिएल अकराच्या अंतिम पूर्णतेत पुन्हा घडणार आहे.

“आपल्याला गमावण्यास अजिबात वेळ नाही. संकटमय काळ आपल्या पुढे आहे. जग युद्धाच्या आत्म्याने ढवळून निघाले आहे. लवकरच भविष्यवाण्यांमध्ये सांगितलेली संकटांची दृश्ये घडून येतील. दानिएलच्या अकराव्या अध्यायातील भविष्यवाणी जवळजवळ तिच्या पूर्ण परिपूर्तीपर्यंत पोहोचली आहे. या भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीत जेवढा इतिहास घडून गेला आहे, त्यातील बराचसा पुन्हा घडेल.” Manuscript Releases, number 13, 394.

दानियेल अकराव्या अध्यायातील दहाव्या ते पंधराव्या वचने शेवटच्या दिवसांचा इतिहास दर्शवितात, जो लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्यापर्यंत पोहोचवितो; कारण सोळावे वचन ते वेळ ओळखून देते, जेव्हा रोमने प्रथमच “वैभवशाली देश” जिंकला.

परंतु जो त्याच्याविरुद्ध येईल तो आपल्या इच्छेप्रमाणे करील, आणि त्याच्यासमोर कोणीही उभे राहू शकणार नाही; आणि तो त्या गौरवशाली देशात उभा राहील, जो त्याच्या हाताने नाश पावेल. दानियेल 11:16.

दानीएल आपल्या लेखनात “वैभवशाली देश” हा शब्दप्रयोग दोनदा वापरतो. पहिला उल्लेख सोळाव्या वचनात आहे, जेव्हा प्रत्यक्ष मूर्तिपूजक रोमने यहूदाच्या प्रत्यक्ष वैभवशाली देशावर विजय मिळविला.

“जरी इजिप्त उत्तर दिशेच्या राजा अँटिओकसासमोर उभे राहू शकली नाही, तरी अँटिओकसही आता त्याच्याविरुद्ध आलेल्या रोमनांसमोर उभा राहू शकला नाही. उदयास येत असलेल्या या सत्तेला पुढे कोणतेही राज्य प्रतिकार करू शकले नाही. इ.स.पू. 65 मध्ये पोम्पेईने अँटिओकस एशियाटिकस यास त्याच्या मालमत्तेपासून वंचित केले आणि सीरियाला रोमन प्रांत बनविले, तेव्हा सीरिया जिंकला गेला आणि रोमन साम्राज्यात समाविष्ट करण्यात आला.”

“तीच सत्ता पवित्र देशातही उभी राहणार होती आणि त्याचा नाश करणार होती. इ.स.पू. १६२ मध्ये रोम देवाच्या लोकांशी, म्हणजे यहूदांशी, कराराद्वारे जोडला गेला; त्या तारखेपासून भविष्यवाणीच्या कालगणनेत त्याला एक प्रमुख स्थान प्राप्त होते. तथापि, इ.स.पू. ६३ पर्यंत प्रत्यक्ष विजयाद्वारे त्याने यहूदियावर अधिकारक्षेत्र मिळविले नव्हते; आणि ते पुढील प्रकारे.” उरियाह स्मिथ, Daniel and Revelation, 259.

दानिएलने “वैभवशाली देश” हा शब्दप्रयोग केलेले दुसरे वचन म्हणजे एकेचाळिसावे वचन होय.

तो त्या शोभायमान देशातही प्रवेश करील, आणि अनेक देश उलथून टाकले जातील; परंतु हे त्याच्या हातातून सुटतील, म्हणजे एदोम, मोआब, आणि अम्मोनच्या संततीतील मुख्य लोक. दानियेल 11:41.

अर्थातच, एकेचाळिसावे वचन हे चाळीसाव्या वचनानंतर येते, आणि चाळीसावे वचन “आणि शेवटच्या काळी” या शब्दांनी सुरू होते. The Great Controversy मध्ये, सिस्टर व्हाइट 1798 हे “शेवटचा काळ” म्हणून ओळखतात; म्हणून एकेचाळीसावे वचन 1798 मधील शेवटच्या काळानंतर येणारा इतिहास दर्शविते.

“परंतु अंतकाळी, संदेष्टा म्हणतो, ‘पुष्कळ जण इकडे-तिकडे धावतील, आणि ज्ञान वाढेल.’ दानियेल 12:4.... इ.स. 1798 पासून दानियेलाचे पुस्तक उघड करण्यात आले आहे, भविष्यवाण्यांचे ज्ञान वाढले आहे, आणि पुष्कळांनी समीप आलेल्या न्यायाचा गंभीर संदेश घोषित केला आहे.” The Great Controversy, 356.

एकेचाळीसाव्या वचनातील गौरवशाली देश हा प्राचीन काळातील प्रत्यक्ष यहूदा नसून आध्यात्मिक आधुनिक यहूदा आहे. संयुक्त संस्थाने हे आध्यात्मिक आधुनिक यहूदा आहे, आणि एकेचाळीसावे वचन संयुक्त संस्थानांमध्ये लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याची ओळख करून देते.

तथापि जे आत्मिक आहे ते प्रथम नव्हते, तर जे नैसर्गिक आहे ते; आणि त्यानंतर जे आत्मिक आहे ते. १ करिंथकरांस १५:४६.

तो रविवारविषयक कायदा सोळाव्या वचनाने प्रतिरूपित केला आहे, कारण दानियेल अकराव्या परिपूर्तीत “घडून गेलेल्या इतिहासाचा बराचसा भाग” पुन्हा पुनरावृत्त होणार आहे. शेवटच्या दिवसांतील दहाव्या ते पंधराव्या वचने रविवारविषयक कायद्यापूर्वीची व त्याकडे नेणारी इतिहासरेखा दर्शवितात.

त्या पाच वचनांतील उत्तरेकडील राजा, तसेच दक्षिणेकडील राजा—ज्यांची पूर्तता सेल्युसिड राजा अँटिओकस मॅग्नस आणि प्टोलेमिक राज्यातील इजिप्शियन राजे यांच्याद्वारे झाली—हे अशा सत्तांचे प्रतिरूप आहेत की ज्या लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापर्यंत नेणाऱ्या इतिहासाचे केंद्रबिंदू आहेत. ही वचने एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या

चळवळीचा इतिहास दर्शवितात, कारण दहावे वचन 1989 मधील सोव्हिएत युनियनच्या पतनाची, आणि सोळावे वचन लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याची ओळख करून देते.

ख्रिस्त या वचनेवर भर देतो, कारण तो दहावे वचन चाळिसाव्या वचनाशी आणि सोळावे वचन एकेचाळिसाव्या वचनाशी अनुरूप ठरवितो. एकेचाळिसाव्या वचनातील आध्यात्मिक गौरवशाली देशाचे प्रतीकरूप असलेल्या शाब्दिक गौरवशाली देशाचा थेट संदर्भ हा त्या सहा वचनांचा शेवट आहे, आणि दहावे वचन हा त्यांचा आरंभ आहे.

जसे ख्रिस्ताने सोळाव्या वचनाचा एकेचाळीसाव्या वचनाशी थेट संबंध आहे याची खात्री केली, तसेच दहाव्या वचनाचा चाळीसाव्या वचनाशी थेट संबंध आहे. दहाव्या वचनातील "overflow, and pass through" हा शब्दप्रयोग चाळीसाव्या वचनात "overflow and pass over" असा अनुवादित केलेल्या त्याच हिब्रू वाक्यांशाचा आहे. हा वाक्यांश पवित्रशास्त्रात आणखी केवळ एका ठिकाणीच आढळतो, परंतु तेथे त्याचा अनुवाद दहाव्या वचन आणि चाळीसाव्या वचनापेक्षा थोडासा वेगळा करण्यात आला आहे. तरीसुद्धा, तो हाच हिब्रू वाक्यांश आहे.

आणि तो यहुदामधून जाईल; तो उसळून वाहील आणि ओलांडून जाईल; तो अगदी मानेपर्यंत पोहोचेल; आणि त्याच्या पंखांचा विस्तार, हे इम्मानुएल, तुझ्या भूमीची संपूर्ण रुंदी व्यापून टाकील. यशया ४:४.

यशयामधील "ओसंडून वाहणे आणि पुढे जाणे" हे दहाव्या वचनातील "ओसंडून वाहील व पुढे जाईल" आणि चाळिसाव्या वचनातील "ओसंडून वाहील व पुढे जाईल" याच अर्थाचे आहे. याहून अधिक म्हणजे, ही तीनही वचने उत्तर दिशेच्या राजाकडून दक्षिण दिशेच्या राजावर झालेल्या आक्रमणाचे वर्णन करीत आहेत. यशयामध्ये, अशशूरचा उत्तरेकडील राजा सेनाखेरिब, इस्राएलच्या दक्षिणेकडील राज्यावर, म्हणजे यहुदावर, आक्रमण करीत होता. दहाव्या वचनात, सेल्युसिड साम्राज्याचा उत्तरेकडील राजा अँटिओकस मॅग्नस, दक्षिणेकडील मिसर राज्यावर आक्रमण करीत होता. चाळिसाव्या वचनात, उत्तर दिशेचा राजा, म्हणजे पोपसत्ताक शक्ती, जिला चाळिसाव्या वचनाच्या आरंभी प्राणघातक घाव बसला होता, ती सोव्हिएत युनियनच्या दक्षिणेकडील नास्तिक सत्तेवर आक्रमण करीत होती. प्रत्येक वचन उत्तर व दक्षिण दिशेच्या राजांतील संघर्षाची तीच भविष्यसूचक रचना दर्शविते, आणि प्रत्येक वचनात उत्तरेकडील राजा "ओसंडून वाहतो व पुढे जातो."

यशयाचे साक्ष्य आणि दहावा वचन या दोन्हीत हे स्पष्टपणे ओळखले जाते की उत्तर दिशेचा राजा आक्रमण करतो तेव्हा तो दक्षिणेकडील राज्याच्या राजधानीत प्रवेश करण्यापूर्वीच थांबतो. सन्हेरिबाने आपले युद्ध यरुशलेमच्या भिंतीपर्यंत आणले, आणि त्यापुढे नाही. इ.स.पू. 219 मध्ये, अँटिओकस मॅग्नस मिसरच्या सीमेपर्यंत आला आणि थांबला. त्यानंतर दोन वर्षांनी, इ.स.पू. 217 मध्ये घडलेल्या राफिया येथील लढाईत तो पराभूत झाला. सन्हेरिब यरुशलेमच्या भिंतीपर्यंत आला आणि देवाने हस्तक्षेप केल्यामुळे तो त्या लढाईत पराभूत झाला.

म्हणून परमेश्वर अशशूरच्या राजाविषयी असे म्हणतो: तो या नगरात येणार नाही, तेथे बाण सोडणार नाही, ढालीसह त्याच्या समोर येणार नाही, आणि त्याच्या विरुद्ध वेढ्याचा बांध उभारणार नाही. ज्या मार्गाने तो आला, त्याच मार्गाने तो परत जाईल, आणि या नगरात येणार नाही, असे परमेश्वर म्हणतो. कारण मी या नगराचे रक्षण करीन, ते वाचविण्यासाठी, माझ्या स्वतःच्या निमित्ताने आणि माझा सेवक दावीद याच्या निमित्ताने. आणि त्या रात्री असे झाले की, परमेश्वराचा दूत बाहेर गेला आणि अशशूरी लोकांच्या छावणीत एक लाख पंच्याऐंशी हजार लोकांचा संहार केला; आणि पहाटे लवकर लोक उठले, तर पाहा, ते सर्व मृत देह होते. मग अशशूरचा राजा सन्हेरीब निघून गेला; तो परत गेला आणि निनवे येथे राहिला. आणि असे झाले की, तो आपल्या देव निस्रोखाच्या मंदिरात उपासना करीत असता, त्याचे पुत्र अद्रम्मलेक आणि शरेसेर यांनी त्याला तलवारीने ठार मारले; आणि ते अर्मेनिया देशात पळून गेले. आणि त्याचा पुत्र एसह्दोन त्याच्या जागी राज्य करू लागला. २ राजे १९:३२-३७.

१९८९ मध्ये उत्तर दिशेच्या राजाने सोव्हिएत संघाला झाडून काढले, परंतु त्याने सोव्हिएत संघाची राजधानी जिंकली नाही. रशिया उभाच राहिला. पुढील लढाई, जी अकरावा व बारावा वचनांत प्रतिरूपित केलेली आहे, ती राफिया येथील लढाई होती; तिचे प्रतिरूप सेनाखेरीबाच्या सैन्याच्या पराभवाने आणि त्यानंतर झालेल्या त्याच्या मृत्यूनेही दर्शविले गेले होते, ज्यातून दक्षिणेकडील राजाचा विजय सूचित होतो—जो सेनाखेरीबाच्या साक्ष्यात यहुदा होता,

आणि अँटिओकस मॅग्नसच्या साक्ष्यात राफिया होता.

दहावे वचन चाळीसाव्या वचनाशी थेट संबंध प्रदान करते, आणि सोळावे वचन एकेचाळीसाव्या वचनाशी थेट संबंध प्रदान करते. दहाव्या ते सोळाव्या वचनांमध्ये १९८९ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा इतिहास दर्शविला आहे. हे वचन चाळीसाव्या वचनातील एका गुप्त इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करते, जो १९८९ मध्ये सोव्हिएत संघाच्या पतनाने आरंभ होतो आणि रविवारच्या कायद्यापर्यंत चालू राहतो. दहावे वचन लेवीयव्यवस्था २६ मधील "सात वेळा" यांना त्या गुप्त इतिहासाशी थेट जोडते, परंतु सत्याची ती रेषा आपण येथे मांडत असलेल्या विषयाच्या कक्षेबाहेर आहे.

मिलराइट इतिहासात, रोमची योग्य ओळख यासंबंधी अॅडव्हेंटिझममधील सहा प्रमुख वादांपैकी पहिला वाद उद्भवला, आणि तो चौदाव्या वचनातील "लुटारू" कोणाचे प्रतिनिधित्व करतात याविषयी होता. प्रोटेस्टंटंचे मत होते की ते अँटिओकस एपिफानेसचे प्रतिनिधित्व करतात, तर मिलराइटांनी त्यांची ओळख रोम म्हणून केली. रोमची योग्य ओळख यासंबंधी अॅडव्हेंटिझममधील शेवटच्या वादातही प्रश्न चौदाव्या वचनातील त्या "लुटारू"विषयीच आहे. एक गट, जो मिलराइटांनी प्रतिनिधित्व केलेला आहे, मिलराइटांच्या त्या मूलभूत समजुतीचे समर्थन करीत आहे, ज्यास भविष्यवाणीच्या आत्म्याने मान्यता दिली होती.

"मी पाहिले आहे की 1843 चा चार्ट प्रभूच्या हाताने मार्गदर्शित करण्यात आला होता, आणि तो बदलला जाऊ नये; की त्यांतील आकडे जसे त्याला अभिप्रेत होते तसेच होते; की त्याचा हात त्यावर होता आणि काही आकड्यांतील एक चूक त्याने लपवून ठेवली होती, जेणेकरून त्याचा हात काढून घेईपर्यंत कोणीही ती पाहू शकले नाही." Early Writings, 74.

तो पवित्र आलेख 164 BC या नोंदीद्वारे त्या वादाची ओळख करून देतो.

"१६४ इ.स.पू. मध्ये अँटिओकस एपिफेन्सचा मृत्यू झाला; तो, अर्थातच, राजाधिराजाविरुद्ध उभा राहिला नव्हता, कारण राजाधिराजाचा जन्म होण्याच्या १६४ वर्षे आधीच तो मरण पावला होता."

पवित्र चार्टवरील त्या वादाचा उल्लेख हा पवित्र चार्टवर दर्शविलेल्या अशा एकमेव सत्याचे प्रतिनिधित्व करतो की जे देवाच्या वचनातील कोणत्याही भविष्यवाणीपर उताऱ्यावर आधारित नाही. असे करताना तो बायबलमधील इतिहासाचा नव्हे, तर अॅडव्हेंट इतिहासाचा एक मार्गचिन्ह ओळखून देतो, आणि "ते बदलले जाऊ नये," कारण तो वाद भविष्यवाणीचे दर्शन कशा प्रकारे स्थापन केले जाते हे दर्शवितो. त्या मूलभूत सत्यास नाकारणे म्हणजे एकाच वेळी भविष्यवाणीच्या आत्म्याने पवित्र चार्टास दिलेल्या मान्यतेच्या अधिकारास नाकारणे होय.

"सैतानाचा अगदी शेवटचा कपट हा देवाच्या आत्म्याच्या साक्षीला निष्फळ ठरविण्याचा असेल. 'दृष्टान्त नसता लोकांचा नाश होतो' (नीतिसूत्रे 29:18). सैतान कुशलतेने, विविध प्रकारांनी आणि भिन्न साधनांच्या द्वारे, देवाच्या अवशिष्ट लोकांचा खऱ्या साक्षीवरील विश्वास डळमळीत करण्यासाठी कार्य करील. तो लोकांना भरकटविण्यासाठी खोटे दृष्टान्त आणील, आणि असत्याला सत्याबरोबर मिसळील; आणि अशा रीतीने लोकांना इतके किळसवाणे वाटू लागेल की ते दृष्टान्त या नावाने ओळखल्या जाणाऱ्या प्रत्येक गोष्टीकडे एक प्रकारच्या अंधउत्साह म्हणून पाहतील; परंतु प्रामाणिक अंतःकरणाचे लोक, असत्य आणि सत्य यांची तुलना करून, त्यांतील भेद ओळखण्यास समर्थ होतील." Selected Messages, book 2, 78.

"तुझ्या लोकांतील लुटारूंचा" अंतिम वाद हा पहिल्यासारखाच आहे; आणि दर्शन स्थापन करणाऱ्या प्रतीकाचे आकलन नसल्यास, "लोक नाश पावतात." ते "नाश पावतात," कारण ते "देवाच्या आत्म्याच्या साक्षीला निष्फळ करतात."

दुसरा वर्ग असा दावा करतो की चौदाव्या वचनातील दरोडेखोर हे संयुक्त संस्थानांचे प्रतिनिधित्व करतात. त्या वर्गाला दहाव्या ते पंधराव्या वचनांमध्ये अंतियोकस मॅग्नस संयुक्त संस्थानांचे प्रतिनिधित्व करतो हे पाहता येत नाही, किंवा ते पाहण्यास तो अनिच्छुक आहे. जसे मिलराइट इतिहासातील प्रोटेस्टंटानी दरोडेखोर म्हणजे अंतियोकस असल्याचा दावा केला होता, तसेच जे पाहण्यास अनिच्छुक आहेत तो वर्ग दरोडेखोरांची ओळख त्या सत्तेशी (संयुक्त संस्थानांशी)

करतो, जिचे पूर्वछायाचित्रण अंतियोकसद्वारे केले गेले आहे.

यहूदावर झालेला सन्हेरीबाचा हल्ला, जो राजधानी यरुशलेमपर्यंत पोहोचला आणि अपयशी ठरला, तो सन्हेरीबाचा सेनापती रबशाकेह याच्या नेतृत्वाखाली झाला होता.

आता म्हणून, मी तुला विनंती करतो, माझ्या स्वामी अशशूरच्या राजाशी जामीन दे; आणि जर तुझ्या बाजूने त्यांवर स्वार बसविण्यास तू समर्थ असशील, तर मी तुला दोन हजार घोडे देईन. मग माझ्या स्वामीच्या अत्यंत क्षुद्र सेवकांपैकी एका सेनाधिकाऱ्याचेसुद्धा तोंड तू कसे फिरवशील, आणि रथांसाठी व घोडेस्वारांसाठी मिसरावर विश्वास कसा ठेवशील? आता मी या स्थळाचा नाश करण्यासाठी परमेश्वरावाचून येथे आलो आहे काय? परमेश्वराने मला सांगितले, 'या देशावर चढाई कर आणि त्याचा नाश कर.' तेव्हा हिल्कियाचा पुत्र एलियाकीम, आणि शेब्ना, आणि योआह, यांनी रबशाकेहास म्हटले, "कृपया आपल्या सेवकांशी अरामी भाषेत बोला; कारण आम्हांस ती समजते; आणि भिंतीवर असलेल्या लोकांच्या कानावर यहूदी भाषेत आमच्याशी बोलू नका." परंतु रबशाकेह त्यांना म्हणाला, "हे शब्द बोलण्यासाठी माझ्या स्वामीने मला तुझ्या स्वामीकडे आणि तुझ्याकडेच पाठविले आहे काय? त्याने मला त्या भिंतीवर बसलेल्या लोकांकडे पाठविले नाही काय, जेणेकरून ते तुमच्याबरोबर स्वतःची विष्ठा खातील आणि स्वतःचे मूत्र पितील?" मग रबशाकेह उभा राहिला व यहूदी भाषेत मोठ्या आवाजाने हाक मारून म्हणाला, "महान राजा, अशशूरचा राजा, याचे वचन ऐका." 2 राजे 18:23-28.

रब्शाकेह स्वतःचे शब्द नव्हे, तर अशशूरचा राजा सन्हेरीब याचे शब्द मांडत होता. दानियेल अध्याय अकरा, वचन चाळीस मध्ये उत्तरचा राजा म्हणजे पोपसत्ताक शक्ती होय, जिला अंतकाळी, इ.स. १७९८ मध्ये, नास्तिक फ्रान्स या दक्षिणेकडील राजाच्या हातून प्राणघातक घाव बसला. त्या वचनात उत्तरचा राजा अखेरीस प्रत्युत्तर देतो आणि इ.स. १९८९ मध्ये दक्षिणेकडील राज्यावर (USSR) पूरासारखा ओसंडून जातो. उत्तरच्या राजाने ते कार्य पूर्ण केले तेव्हा, तो "रथ, घोडेस्वार, आणि पुष्कळ जहाजे" घेऊन आला. "रथ आणि घोडेस्वार" हे लष्करी सामर्थ्याचे प्रतीक आहेत, आणि "जहाजे" हे आर्थिक शक्तीचे प्रतीक आहेत. ही प्रतीके रब्शाकेहच्या नमुन्याप्रमाणे, इ.स. १९८९ च्या विजयामध्ये पोपसत्ताक रोमच्या प्रतिनिधी सैन्याच्या रूपाने संयुक्त संस्थानांची ओळख पटवितात. वचन दहा ते पंधरा मध्ये अँटिओकस मॅग्नस संयुक्त संस्थानांचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि विल्यम मिलर यांनी योग्यरीत्या ओळखल्याप्रमाणे, वचन चौदा मधील "तसेच" हा शब्द भविष्यवाणीच्या कथनात एका नव्या शक्तीचा प्रवेश स्थापित करतो, त्यामुळे "दरोडेखोर" हे दक्षिणेकडील टॉलेमिक राजांपैकी कोणत्याही शक्तीचे, किंवा उत्तरचा राजा अँटिओकस, किंवा मॅसिडोनियाचा फिलिप यांपैकी कोणाच्याही नव्हे, तर त्यांच्यापेक्षा भिन्न अशा एका शक्तीचे प्रतिनिधित्व करीत असले पाहिजेत.

"या वचनातील 'दक्षिणेचा राजा' याचा अर्थ, कोणत्याही संशयाविना, मिसराचा राजा हाच होतो; परंतु 'तुझ्या लोकांतील दरोडेखोर' याचा अर्थ काय, याविषयी कदाचित काहींना अद्याप संशय उरलेला आहे. याचा अर्थ अंतियोकस, किंवा सीरियातील कोणताही राजा, असा होऊ शकत नाही, हे स्पष्ट आहे; कारण देवदूत यापूर्वीच्या अनेक वचनांपासून त्या राष्ट्राविषयी बोलत होता, आणि आता तो म्हणतो, 'तुझ्या लोकांतील दरोडेखोरही,' इत्यादी, यावरून उघडपणे दुसऱ्या एखाद्या राष्ट्राचा निर्देश होत असल्याचे दिसते. मी मान्य करतो की अंतियोकसने कदाचित यहूद्यांची लूट केली असेल; परंतु यामुळे 'दर्शन स्थिर कसे होईल,' कारण दर्शनात अंतियोकसाविषयी अशा प्रकारचे कोणतेही कृत्य करीत असल्याचे कुठेही म्हटलेले नाही; कारण तो दर्शनात ज्याला ग्रीक राज्य म्हटले आहे त्याचाच भाग होता. पुन्हा, 'दर्शन स्थिर करणे,' याचा अर्थ ते निश्चित करणे, पूर्ण करणे, किंवा परिपूर्ण करणे, असा झाला पाहिजे." William Miller, Miller's Works, Lecture 6, 89.

"अँटिओकस" हे नाव सिरियन सेल्यूसिड साम्राज्याच्या अनेक राजांनी स्वीकारले होते. त्या साम्राज्याचा संस्थापक सेल्यूसिड निकेटर हा होता, आणि सेल्यूसिड राजांच्या संपूर्ण यादीत साधारणपणे सव्वीस ते तीस राजांचा समावेश होता. त्या राजांपैकी अनेकांनी "अँटिओकस" हे नाव निवडले, जसे अनेक पोप पोपपदी निवडले गेल्यावर सिंहासन-नावे स्वीकारतात. सर्व पोप "अँटिक्राइस्ट" आहेत, ज्याचा अर्थ "ख्रिस्ताविरुद्ध" असा होतो. "अँटी" या शब्दाचा अर्थ "विरुद्ध" असा आहे. अँटिक्राइस्ट म्हणून त्यांनी आपल्या आध्यात्मिक पूर्वजाचे नाव धारण केले आहे,

जो सैतान आहे. प्रेरित वचनात सैतान आणि पोप या दोघांचीही अँटिक्राइस्ट म्हणून ओळख करून देण्यात आली आहे.

“स्वर्गात ज्याची सुरुवात त्याने केली त्या बंडखोरीची अंमलबजावणी करण्याचा ख्रिस्तविरोधकाचा निर्धार अवज्ञेच्या संततीमध्ये कार्यरत राहिल.” Testimonies, volume 9, 230.

पोप हा सैतानाचा प्रतिनिधी असतो, आणि म्हणून ते दोघेही ख्रिस्ताविरुद्ध असतात, आणि त्यामुळे ते “प्रतिख्रिस्त” आहेत. पोपपद स्वीकारताना ते एक नाव धारण करतात आणि सैतानाचे पृथ्वीवरील प्रतिनिधी बनतात.

“जागतिक लाभ व मानमरातब सुरक्षित करण्यासाठी, मंडळीला पृथ्वीवरील महान पुरुषांची कृपा व पाठिंबा शोधण्यास प्रवृत्त करण्यात आले; आणि अशा प्रकारे ख्रिस्ताला नाकारल्यानंतर, तिला सैतानाच्या प्रतिनिधीस—रोमच्या बिशपाला—निष्ठा अर्पण करण्यास प्रवृत्त करण्यात आले.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 50.

त्यांच्या कृत्यांवरून तुम्ही त्यांना ओळखाल, आणि पोप सैतानाप्रमाणेच तेच कार्य करित राहतात.

“अंधकाराच्या राजपुत्राला बाहेर फेकून देण्यापूर्वी स्वर्गीय दरबारांत जे कार्य चालू होते, तेच कार्य येथे पृथ्वीवर रोमच्या पोपामार्फत चालविले गेले आहे. सैतानाने स्वर्गात देवाच्या नियमात दुरुस्ती करण्याचा, आणि त्यात स्वतःच्या बाजूने एक दुरुस्ती पुरविण्याचा प्रयत्न केला. त्याने आपल्या निर्माणकर्त्याच्या न्यायनिवाड्यापेक्षा स्वतःचा न्यायनिवाडा उंचाविला, आणि यहोवाच्या इच्छेपेक्षा स्वतःची इच्छा वर ठेवली, आणि अशा प्रकारे प्रत्यक्षात देव चुकू शकणारा आहे असे जाहीर केले. पोपही हाच मार्ग अवलंबितो आणि स्वतःसाठी अचूकतेचा दावा करित, देवाचा नियम आपल्या स्वतःच्या कल्पनांशी जुळवून आणण्याचा प्रयत्न करतो, स्वर्ग व पृथ्वीच्या प्रभूच्या विधी व आज्ञांमध्ये त्याला दिसतात असे तो समजतो त्या चुका दुरुस्त करण्यास आपण समर्थ आहोत असे मानतो. तो प्रत्यक्षात जगाला असे म्हणतो, मी तुम्हांला यहोवाच्या नियमांपेक्षा अधिक चांगले नियम देईन. स्वर्गातील देवाचा हा किती मोठा अपमान आहे!” Signs of the Times, November 19, 1894.

जरी सेल्युकस निकेटरने सेल्युकिड साम्राज्याची स्थापना केली, तरी पुढील अनेक राजांनी “अँटिओकस” हे नाव निवडले; ते सेल्युकसच्या सन्मानार्थ नव्हे, तर त्याच्या पित्याच्या सन्मानार्थ. सेल्युकसचा पिता, अँटिओकस, हा एक सरदार आणि मॅसेडोनचा राजा फिलिप दुसरा याच्या सेवेत असलेला सेनापती होता; हा फिलिप दुसरा म्हणजे अलेक्झांडर महानाचा पिता होय. या उच्च कुलीन स्थानामुळे आणि लष्करी पार्श्वभूमीमुळे सेल्युकसच्या स्वतःच्या मान्यवर भूमिकेची पायाभरणी होण्यास मदत झाली आणि अलेक्झांडर महानाच्या मृत्यूनंतर त्याच्या पुढील सत्तारोहणालाही आधार मिळाला.

सेल्युकसचे राज्य तेव्हा स्थापित झाले, जेव्हा त्याने अलेक्झांडरच्या राज्यातील चार विभागांपैकी तीन विभागांवर नियंत्रण मिळविले. उत्तराचा राजा होऊन नियंत्रण मिळविण्यासाठी रोमही तीन भौगोलिक शक्तींवर विजय मिळवितो. सेल्युकसने पूर्व, पश्चिम आणि उत्तर हे सुरक्षित केल्यानंतर तो ऐतिहासिक वृत्तांतात उत्तराचा राजा बनला, आणि त्याची राजधानी बाबेल हे शहर होते. पुढील अनेक राजांनी उत्तरेकडील सिंहासनावर आरूढ होताना त्यांच्या राजकीय पूर्वजाचा सन्मान करण्यासाठी “अँटिओकस” हे नाव धारण केले. समांतरता पाहणे सोपे आहे, जर तुम्ही पाहण्याची निवड केली तर. आणि जर नाही, तर नाही.

“अँटिओकस” (ग्रीकमध्ये Ἀντίοχος) हे नाव ग्रीक घटकांपासून आलेले आहे: “अँटी” (अर्थ “विरुद्ध” किंवा “उलट”) आणि “ओखेओ” (अर्थ “घट्ट धरून ठेवणे” किंवा “टिकवून धरणे”). उत्तरेकडील राजांनी आपल्या पित्याशी असलेला राजकीय वारसा टिकवून ठेवण्यासाठी हे नाव निवडले, जसे ख्रिस्तविरोधी (पोप) राज्य करायला सुरुवात करताना नावे निवडतात. जसे पोप त्यांच्या पिता, सैतान, याचे प्रतिनिधी आहेत, तसेच सिरियन साम्राज्याचे अँटिओकसही त्यांच्या पित्याचे प्रतिनिधी दर्शविणारे प्रतिकरूप ठरतात. या अनुप्रयोगात अँटिओकस त्यांच्या पित्याचा एक प्रतिनिधी म्हणून दर्शविला आहे. 1989 मध्ये पोपसत्तेचा प्रतिनिधी संयुक्त संस्थाने होता, आणि माजी सोव्हिएत संघराज्याचा पतन घडवून आणण्याच्या त्यांच्या कार्यात ख्रिस्तविरोधी, पोप जॉन पॉल दुसरा, आणि रोनाल्ड रीगन

यांच्यातील संबंधाला लौकिक साक्ष समर्थन देते.

दहा ते सोळा या वचनांमध्ये, पहिले व शेवटचे वचन चाळीस व एकेचाळीस या वचनांशी थेट संदर्भित आहेत. दहावे वचन थेट चाळीसाव्या वचनाचे प्रतिनिधित्व करते. सोळावे वचन थेट एकेचाळीसाव्या वचनाचे प्रतिनिधित्व करते. ही वचने दानियेलाच्या भविष्यवाणीतील त्या भागाचे प्रतिनिधित्व करतात, जो शेवटच्या दिवसांशी संबंधित आहे.

“जे पुस्तक मुद्रांकित केले गेले होते ते प्रकटीकरणाचे पुस्तक नव्हते, तर दानिएलाच्या भविष्यवाणीतील तो भाग होता जो शेवटच्या दिवसांशी संबंधित होता. पवित्र शास्त्र म्हणते, ‘पण तू, हे दानिएला, हे शब्द बंद ठेव आणि पुस्तक शेवटच्या काळापर्यंत मुद्रांकित कर; पुष्कळ जण इकडून तिकडे धावतील, आणि ज्ञान वाढेल’ (Daniel 12:4). जेव्हा ते पुस्तक उघडले गेले, तेव्हा ही घोषणा करण्यात आली, ‘काळ यापुढे राहणार नाही.’ (See Revelation 10:6.) दानिएलाचे पुस्तक आता अमुद्रांकित झाले आहे, आणि ख्रिस्ताने योहानाला दिलेले प्रकटीकरण पृथ्वीवरील सर्व रहिवाशांपर्यंत पोहोचावयाचे आहे. ज्ञानाच्या वाढीद्वारे एका लोकसमूहाला उत्तरकाळी स्थिर उभे राहण्यासाठी तयार केले जाणार आहे....”

“पहिल्या देवदूताच्या संदेशात मनुष्यांना देवाची, आपल्या सृष्टीकर्त्याची, उपासना करण्यासाठी बोलाविण्यात आले आहे; त्याने जग आणि त्यातील सर्व गोष्टी निर्माण केल्या. त्यांनी पापसीच्या एका संस्थेला मान दिला आहे, आणि त्यामुळे यहोवाच्या नियमाला निष्फळ केले आहे; परंतु या विषयाविषयी ज्ञानाची वाढ होणार आहे.”
Selected Messages, book 2, 105, 106.

१९८९ मध्ये, समाप्तीच्या काळी, दानियेल अध्याय अकराच्या शेवटच्या सहा वचने ही “दानियेलच्या भविष्यवाणीतील शेवटच्या दिवसांशी संबंधित असलेला भाग” दर्शवितात. त्या वेळी त्यावरील शिक्का काढला गेला तेव्हा हे ओळखले गेले, आणि त्या शिक्का-काढण्यामुळे “पोपसत्तेची स्थापना, यहोवाच्या नियमाला निष्फळ ठरविणे” याविषयी ज्ञानवृद्धी झाली. अल्फा आणि ओमेगा नेहमीच प्रारंभाद्वारे अंताचे चित्रण करतो, आणि १९८९ मध्ये सुरू झालेली कसोटीची प्रक्रिया उपासकांच्या दोन वर्गांची निर्मिती करण्यासाठीच रचली गेली होती.

आणि तो म्हणाला, जा, दानिएला; कारण ही वचने अंतकाळापर्यंत बंद व मुद्रांकित ठेवलेली आहेत. पुष्कळ जण शुद्ध केले जातील, शुभ्र केले जातील, व परीक्षित केले जातील; पण दुष्ट लोक दुष्टपणाच करतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; पण ज्ञानी समजतील. दानिएल १२:९, १०.

आता आपण त्या परीक्षेच्या प्रक्रियेच्या अंतिम कालखंडात आहोत, कारण अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभी दरोडेखोरांविषयी जो वाद उद्भवला होता, तो आता पुन्हा घडत आहे. दरोडेखोरांची ओळख संयुक्त राज्ये अशी करणे म्हणजे अँटिओकसची ओळख दरोडेखोर म्हणून करणे होय. हा मिलराइट्स आणि प्रोटेस्टंट्स यांच्यातील तोच अगदी तसाच वाद आहे.

चाचणी प्रक्रियेच्या शेवटी, जसे चाचणी प्रक्रियेच्या आरंभी—जी १९८९ मध्ये सुरू झाली—तसेच, यहूदाच्या वंशाचा सिंह दानियेलाच्या भविष्यवाणीतला “शेवटच्या दिवसांशी संबंधित तो भाग” उघडतो. १९८९ मध्ये तो दानियेल अकराव्या अध्यायातील शेवटच्या सहा वचने होती, आणि समाप्तीच्या वेळी तो चाळीसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास आहे, जो दहाव्या ते सोळाव्या वचनांद्वारे प्रतिरूपित केला आहे.

आगामी लेखांमध्ये आपण अॅडव्हेंटिझमच्या इतिहासातील वादांच्या त्या सहा रेषांचा पुढील विचार करणार आहोत. त्या सहा वादांपैकी पहिला वाद त्या सहा वादांपैकी शेवटच्या वादाचे उदाहरण दर्शवितो. आपण पहिला आणि शेवटचा वाद यांचा उपयोग करून इतर चार वादांवर ते अध्यारोपित करू, कारण आपण त्या घटकांचे उलगडत आहोत जे धार्मिकतेच्या शत्रूच्या प्रयत्नांशी संबंधित आहेत, ज्यायोगे तो देवाच्या लोकांना रोमच्या प्रतीकाने स्थापित झालेल्या “दर्शनाचे” योग्य रीतीने विभाजन करण्यापासून रोखू पाहतो.

“जोपर्यंत आपण अनंतकाळात वेगाने विलीन होत जाणाऱ्या क्षणांचे महत्त्व समजून घेत नाही, आणि देवाच्या त्या महान दिवशी उभे राहण्यास सिद्ध होत नाही, तोपर्यंत आपण अविश्वासू कारभारी ठरू. पहारेकऱ्याने रात्रीची वेळ

ओळखली पाहिजे. आता सर्व काही अशा गंभीरतेने वेढलेले आहे की या काळासाठीचे सत्य मानणाऱ्या सर्वांनी ते जाणले पाहिजे. त्यांनी देवाच्या दिवसाच्या दृष्टीने आचरण केले पाहिजे. देवाचे न्यायनिवाडे जगावर कोसळण्याच्या बेतात आहेत, आणि त्या महान दिवसासाठी आपण तयारी करणे आवश्यक आहे.”

“आपला काळ मौल्यवान आहे. भावी, अमर जीवनासाठी स्वतःला सिद्ध करण्याकरिता आपल्याजवळ केवळ काहीच—अतिशय थोडे—कृपाकाळाचे दिवस उरले आहेत. बेफिकीर व अनियमित हालचालींमध्ये घालविण्यासाठी आपल्याकडे वेळ नाही. देवाच्या वचनाचा केवळ वरवर स्पर्श करून पुढे जाण्यास आपण भय बाळगले पाहिजे.” Testimonies, volume 6, 407.